

Betænkningen angaaende Udtaget paa Sjælden. At Renten er noget lavere end ansørt i Anmærkningerne, skyldes den saakaldte Rassebeholdning, som jeg antager, at den ærede Minister er enig med os i at lade gaa tilbage til Sorø Akademi, hvis Tilgodehavende saaledes bliver lavere. Dette finder ogsaa sit Udtryk i Forslaget under Nr. 75, som jeg kan nævne med det Samme, og i hvilket Theatrets Gjæld er angiven med en lavere Rente end oprindelig ansørt i Anmærkningerne. Dette Forslag er maasse ogsaa med Hensyn til Regnskabsoversigten klarere for os Rægsfolk, lettere forståeligt, uden at det iøvrigt forandrer Hovedsummerne af den Rente, Ministeren har ansørt som Indtægt for Sorø Akademi. — Jeg vender nu tilbage og kommer da til Forslaget Nr. 62, der angaar den foreslaaede Repræsentationsudgift for Theaterchefen. Denne Udgift foreslaar Fler-tallet at lade udgaa, og jeg antager ikke, at den ærede Minister efter det Udseende, Theatrets Budget vil faae ifølge vore Forslag, sætter nogen Pris paa, at den skulde blive staaende. Jeg tror iøvrigt ikke, at Fler-tallet under andre Forhold er nogen bestemt Modstander af Tanken i Ministersens Forslag, men man mener, at det i alt Fald er for tidligt nu at komme ind derpaa. — Forslagene under Nr. 63—64, stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, kan jeg forbigaa. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 63 skal jeg dog nævne, at den omhandlede Kunstner er Etatsraad Konstantin Hansen, der nu er over 70 Aar gammel, og iblandt de Dplysninger, Udvalget har modtaget angaaende den forhøiede Understøttelse, ligger en meget varm anbefaling fra Kunstfæller. Udvalget har derfor ment, der var Grund til den Anerkjendelse, som den forhøiede Understøttelse antyder. Det Samme kan paa en Maade siges om Videnskabsmanden, Professor Lorenz. — Den under Nr. 65 foreslaaede Nedsættelse af Beløbet til Kobberstiftsamlingen angaar en Reparation af disse Lokaler, hvad Murer- Snekker- og Malerarbejde angaar. Man har troet, at den mulig ogsaa angik en Forandring ved Kaffelovene og andre Ting i Museumbygningen, men det er ikke Tilfældet. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men kun henviser til Betænkningen Nr. 104; jeg tror ikke, der kan gjøres nogen videre Forandring deri. — Forslaget under Nr. 66 er stillet af hele Udvalget. Der staar ganske vist i Betænkningen: af Mindretallet, men, efter at der har fundet nærmere Overveielse Sted, maa det rettes som nævnt. Ministeren forlanger i finantfiel Henseende to Ting for Frederiks Hospital, en fast aarlig Forhøielse af Tilskudet fra 30,000 til 40,000 Kr., altsaa med 33¹/₃ Pct. og dernæst at der for en legeret Kapital paa cirka 85,000 Kr., som nu er kommen Hospitalet til Gode, ikke skal gjøres nogen Aftorning i Statstilskudet, hvilket ellers var forbeholdt ved kongelig Resolution af 1847. Udvalget har Intet imod

den sidste Begunstigelse og er imidlertid gaaet ind paa den første. Man erkjender, at der er en Vanskelighed for Hospitalet at overvinde i finantfiel Henseende, men man haaber, at det skal kunne overvinde den ved en midlertidig Bistand. Der er sat i Betænkningen: „for et Aar“, man har altsaa ikke troet at burde modsætte sig Ministersens Forslag pure; man vil jo da faae Tid til at overveie Spørgsmaalet nærmere, og efter, hvad der er fremkommet i Udvalget, er der vistnok en almindelig Anerkjendelse af Hospitalets betydningsfulde Virksomhed. Maasse jeg endnu maa tilføie et Par Ord angaaende denne Sag. I Bilaget findes oplyst en meget omfattende Forhandling, som er ført dels indensfor Direktionens Kredb og dels med Ministeren angaaende en Tilbygning til Ubleie paa en Del af Hospitalets Grund ud til Amaliegade. Jeg har ikke nogen Bemyndigelse fra Udvalget til at omtale dette Spørgsmaal; men jeg skal udtale Ønsket om, hvis den høitærede Minister har en bestemt Opsættelse i den Henseende, da at faae den at høre. Paa mig har Forhandlingen gjort det Indtryk, at Mindretallet i Direktionen, Konferentsraad Dahlerups Votum, har særdeles meget for sig, og jeg kan ikke forstaa, at man vil angribe ikke Legatkapitalen, thi det er jo et udtrykkeligt Forbehold, at den maa ikke røres, men Kapitalformuen for at kunne opføre Bygninger til et Beløb af 18 a 20,000 Kr. — og maasse det endnu vil gaa høiere — for muligen derved at indvinde nogen Leie for Kemise, Stald og andre Ting, en Leie, som høiest kan ansættes til at ville give en Merindtægt af 2400 Kr. Af Leien vil altsaa ved høist blive 6 a 7 pCt. af den Kapital, som man anvender til Bygningerne, tilovers som Rente-udbytte, naar man først fraregner Bygningernes stadige Bedligholdelse og Forringelsen, forøgede Statter og beskæge. Det forekommer mig derfor, at det finantfielle Hensyn efter Pengemarkedets nuværende Forhold er saa ubetydeligt, at det er mig uforståeligt, at man, naar man ser Sagen rent saglig — om der er andre Underhaandengrunde, veed jeg ikke — vil angribe Hospitalets fri Beliggenhed ved saadanne Bygninger, som ere paa-tænkte. Dette anfører jeg paa min egen Konto, da dette Spørgsmaal ikke er særlig forhandlet i Udvalget, men jeg vil sætte Pris paa at høre den høitærede Ministers Udtalelser derom.

Med Hensyn til Forslagene under Nr. 67 og 68 om Tilskud til Universitetet har Udvalgets Fler-tal ment at burde blive ved det nu i nogle Aar Bestaaende. Dette er jo en gammel Bekjendt, men det er ogsaa en gammel Bekjendt, som er blevet mistydet, og mistydet paa vor Konto, saaledes at man deri har lagt et Angreb paa Universitetet og en Misgjendelse eller Mangel paa fuld Anerkjendelse af den videnskabelige Stiftelses Virksomhed. Jeg skal, idet jeg omtaler dette, tillade mig atter at gjøre Indsigelse imod denne Mistyding af vor Stilling dertil. Det er en